eul_wid: kpk-aa

Μάχων ὁ Σινωπεύς · Machon of Sinope

Anecdotes of Court and Comedy

Ἀποσπάσματα

Period: *Ἑλληνιστική* Hellenistic
Dialect: *Κοινή* Koine
Domain: *Κωμῳδία* Comedy
Format: *Ἔμμετρος* Verse

book 1.1 Τὸν Κόρυδον ἠρώτησεν Εὐκράτη
book 1.2 ποτέ τῶν
book 1.3 συμπαρόντων πῶς κέχρητ’ αὐτῷ ποτε
book 1.4 Πτολεμαῖος. Οὐκ οἶδ’, εἶπεν, οὐδέπω
book 1.5 σαφῶς· πεπότικε μὲν γὰρ ὥσπερ ἰατρός μ’, ἔφη,[ln_5]ἃ δεῖ, φαγεῖν δὲ σιτί’ οὐ δέδωκέ πω.
book 2.1 Κακός
book 2.2 τις, ὡς ἔοικε, κιθαρῳδὸς
book 2.3 σφόδρα, μέλλων οἰκοδομεῖν τὴν οἰκίαν , φίλον αὑτοῦ λίθους ᾔτησεν ἀποίσω δ’ ἐγώ αὐτῶν
book 2.4 πολὺ πλείους, φησίν, ἐκ τῆς δείξεως.
book 3.1 Ὁδὸν μακρὰν ἐλθόντος ἐπὶ δεῖπνόν
book 3.2 ποτε
book 3.3 τοῦ Χαιρεφῶντος εἰς γάμους ἐξ ἄστεος εἰπεῖν λέγουσι τὸν
book 3.4 ποιητὴν Δίφιλον, Εἰς τὰς ἑαυτοῦ, Χαιρέφων, σιαγόνας ἔγκοψον ἥλους ἑκατέρᾳ γε τέτταρας[ln_15]ἵνα μὴ παρασείων καὶ μακρὰν ἑκάστοτε ὁδὸν βαδίζων τὰς γνάθους διαστρέφῃς.
book 4.1 Ὁ Χαιρεφῶν κρεᾴδι’ ὠψώνει
book 4.2 ποτέ, καὶ τοῦ μαγείρου, φασίν, ὀστῶδες
book 4.3 σφόδρα αὐτῷ τι
book 4.4 προσκόπτοντος ἀπὸ τύχης κρέας[ln_20]εἶπεν, Μάγειρε, μὴ προσίστα
book 4.5 τοῦτό μοι
book 4.6 τοὐστοῦν. ὁ δ’ εἶπεν, Ἀλλὰ μήν ἐστιν γλυκύ [καὶ μὴν τὸ πρὸς ὀστοῦν
book 4.7 φασι κρέας εἶναι γλυκύ]. ὁ Χαιρεφῶν δέ, Καὶ μάλ’, ὦ βέλτιστ’, ἔφη, γλυκὺ μὲν
book 4.8 προσιστάμενον δὲ λυπεῖ πανταχῇ.
book 5.1 Κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὁ παράσιτος Ἀρχεφῶν ὑπὸ Πτολεμαίου
book 5.2 τοῦ βασιλέως ἡνίκα κατέπλευσεν εἰς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἀττικῆς ὄψου
book 5.3 πετραίου

book 5.4 παρατεθέντος

book 5.5 ποικίλου ἐπὶ τῆς

book 5.6 τραπέζης καράβων τ’ ἀληθινῶν,[ln_30]ἐπὶ πᾶσι λοπάδος τ’ εἰσενεχθείσης ἁδρᾶς ἐν ᾗ τεμαχιστοὶ τρεῖς ἐνῆσαν κωβιοί, οὓς κατεπλάγησαν πάντες οἱ κεκλημένοι, τῶν μὲν

book 5.7 σκάρων ἀπέλαυε τῶν

book 5.8 τριγλῶν θ’ ἅμα καὶ φυκίδων ἐπὶ πλεῖον Ἀρχεφῶν πάνυ,[ln_35]ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν μαινίδων καὶ μεμβράδων

book 5.9 Φαληρικῆς ἀφύης

book 5.10 τε διασεσαγμένος, τῶν κωβιῶν δ’ ἀπέσχετ’ ἐγκρατέστατα. πάνυ δὴ παραδόξου γενομένου

book 5.11 τοῦ πράγματος καὶ τοῦ βασιλέως

book 5.12 πυθομένου τἀλκήνορος,

book 5.1 [ln_40]Μὴ παρεόρακεν Ἀρχεφῶν

book 5.2 τοὺς κωβιούς; ὁ κυρτὸς εἶπε, Πάνυ μὲν οὖν

book 5.3 τοὐναντίον, Πτολεμαῖ’, ἑόρακε

book 5.4 πρῶτος, ἀλλ’ οὐχ ἅπτεται, τοὔψον δὲ σέβεται

book 5.5 τοῦτο καὶ δέδοικέ πως, οὐδ’ ἐστὶν αὐτῷ πάτριον ὄντ’ ἀσύμβολον[ln_45]ἰχθὺν ἔχοντα ψῆφον ἀδικεῖν οὐδένα.

book 6.1 Τὸν ὑδροπώτην Μοσχίωνα λεγόμενον ἰδόντα, φασίν, ἐν Λυκείῳ μετά τινων

book 6.2 παράσιτον ὑπὸ γραὸς

book 6.3 τρεφόμενον

book 6.4 πλουσίας, Ὁ δεῖνα, παράδοξόν γε

book 6.5 ποιεῖς

book 6.6 πρᾶγμ’ ὅτι ἡ γραῦς

book 6.7 ποιεῖ ς’ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί.

book 7 Νῦν πάντα, φασί, γίνεθ’· ἡ μὲν οὐ κύει, ἐν γαστρὶ δ’ οὗτος λαμβάνει καθ’ ἡμέραν.

book 8.1 Ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων

book 8.2 ποτ’ εἰς Μυλῶν ἐλθὼν κατάλυσιν οὐδαμοῦ μισθωσίμην[ln_55]δυνάμενος εὑρεῖν, ἐν

book 8.3 τεμένει καθίσας

book 8.4 τινί ὃ πρὸ τῶν

book 8.5 πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἱδρυμένον ἰδών τ’ ἐκεῖ θύοντα τὸν νεωκόρον, Πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς καὶ θεῶν, τίνος, φράσον, ἐστὶν ὁ νεώς, βέλτιστε, φησίν, οὑτοσί;[ln_60]ὁ δ’ εἶπεν αὐτῷ, Ζηνοποσειδῶνος, ξένε. ὁ Δωρίων δέ, Πῶς ἂν οὖν ἐνταῦθ’, ἔφη, δύναιτο καταγωγεῖον ἐξευρεῖν

book 8.6 τις, οὗ καὶ τοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σύνδυο;

book 9.1 Ὑπερβολῇ λέγουσι τὸν

book 9.2 Φιλόξενον[ln_65]τῶν διθυράμβων τὸν

book 9.3 ποιητὴν γεγονέναι ὀψοφάγον. εἶτα

book 9.4 πουλύποδα

book 9.5 πηχῶν δυεῖν ἐν

book 9.6 ταῖς

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

book 9.7 Συρακούσαις

book 9.8 ποτ’ αὐτὸν ἀγοράσαι καὶ σκευάσαντα καταφαγεῖν ὅλον

book 9.9 σχεδόν

book 9.10 πλὴν τῆς κεφαλῆς, ἁλόντα δ’ ὑπὸ δυσπεψίας[ln_70]κακῶς ἔχειν

book 9.11 σφόδρ’· εἶτα δ’ ἰατροῦ τινος

book 9.12 πρὸς αὐτὸν εἰσελθόντος ὃς

book 9.13 φαύλως πάνυ ὁρῶν

book 9.14 φερόμενον αὐτὸν εἶπεν, Εἴ τί σοι ἀνοικονόμητόν ἐστι διατίθου

book 9.15 ταχύ, Φιλόξεν’, ἀποθανῇ γὰρ ὥρας ἑβδόμης.

book 9.1 [ln_75]κἀκεῖνος εἶπε, Τέλος ἔχει τὰ πάντα μοι, ἰατρέ, φησί, καὶ δεδιῴκηται πάλαι. τοὺς διθυράμβους σὺν θεοῖς καταλιμπάνω ἠνδρωμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους, οὓς ἀνατίθημι

book 9.2 ταῖς ἐμαυτοῦ συντρόφοις[ln_80]Μούσαις. Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον ἐπιτρόπους— ταῦθ’ αἱ διαθῆκαι διασαφοῦσιν, ἀλλ’ ἐπεί ὁ Τιμοθέου Χάρων

book 9.3 σχολάζειν οὐκ ἐᾷ, ούκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμὸν ἀναβοᾷ, καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος ἧς κλύειν

book 9.4 χρεών,[ln_85]ἵν’ ἔχων ἀποτρέχω πάντα τἀμαυτοῦ κάτω

book 9.5 τοῦ πουλύποδός μοι τὸ κατάλοιπον ἀπόδοτε.

book 10.1 Φιλόξενός

book 10.2 ποθ’, ὡς λέγους’, ὁ Κυθήριος ηὔξατο

book 10.3 τριῶν

book 10.4 σχεῖν τὸν λάρυγγα πήχεων, Ὅπως καταπίνω, φησίν, ὅτι

book 10.5 πλεῖστον

book 10.6 χρόνον[ln_90]καὶ πάνθ’ ἅμα μοι τὰ βρώμαθ’ ἡδονὴν

book 10.7 ποιῇ.

book 11.1 Στρατόνικος ἀπεδήμησεν εἰς Πέλλαν

book 11.2 ποτέ παρὰ πλειόνων ἔμπροσθε

book 11.3 τοῦτ’ ἀκηκοώς ὡς

book 11.4 σπληνικοὺς εἴωθεν ἡ πόλις

book 11.5 ποιεῖν. ἐν τῷ βαλανείῳ καταμαθὼν οὖν

book 11.6 πλείονας[ln_95]γυμναζομένους τῶν μειρακίων

book 11.7 παρὰ τῷ πυρί κομψοὺς τό τε

book 11.8 χρῶμα καὶ τὸ σῶμ’ ἠσκηκότας, διαμαρτάνειν ἔφασκε

book 11.9 τοὺς εἰρηκότας αὑτῷ. καταμαθὼν δ’ ἡνίκ’ ἐξῄει πάλιν τῆς κοιλίας τὸν

book 11.10 σπλῆν’ ἔχοντα διπλάσιον[ln_99]* * * * * * καθήμενος γὰρ ἐνθάδ’ οὗτος

book 11.11 φαίνεται τά 〈θ’〉 ἱμάτια τῶν εἰσιόντων λαμβάνων

book 11.12 τηρεῖν ἅμα καὶ τοὺς

book 11.13 σπλῆνας εὐθέως ἵνα

book 11.1 μηδ’ ἡτισοῦν

book 11.2 τοῖς ἔνδον ᾖ στενοχωρία. [para]Ψάλτης κακὸς

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

book 11.3 Στρατόνικον ἑστιῶν

book 11.4 ποτε[ln_105]ἐπεδείκνυτ’ αὐτῷ τὴν τέχνην

book 11.5 παρὰ τὸν πότον. οὔσης δὲ λαμπρᾶς καὶ φιλοτίμου τῆς δοχῆς

book 11.6 ψαλλόμενος 〈ὁ〉 Στρατόνικος οὐκ ἔχων δ’ ὅτῳ διαλέξεθ’ ἑτέρῳ συγκατέθλα τὸ ποτήριον. ᾔτησε μεῖζον καὶ κυάθους

book 11.7 πολλοὺς λαβὼν[ln_110]τῷ θ’ ἡλίῳ τὴν κύλικα δείξας

book 11.8 συντόμως

book 11.9 πιὼν καθεῦδε

book 11.10 ταῦτ’ ἐπιτρέψας τῇ τύχῃ. ἐπὶ κῶμον ἐλθόντων δὲ τῷ ψάλτῃ τινῶν ἑτέρων κατὰ τύχην, ὡς ἔοικε γνωρίμων, ἔξοινος ὁ Στρατόνικος ἐγένετ’ εὐθέως,

book 11.1 [ln_115]προσπυνθανομένων δ’ ὅ τι

book 11.2 πολὺν πίνων ἀεί οἶνον ἐμεθύσθη

book 11.3 συντόμως, ἀπεκρίνατο, Ὁ γὰρ ἐπίβουλος κἀναγὴς ψάλτης, ἔφη, ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ δειπνίσας ἀπέκτονεν. [para]Στρατόνικος εἰς Ἄβδηρ’ ἀποδημήσας

book 11.4 ποτέ[ln_120]ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν

book 11.5 τιθέμενον αὐτόθι, ὁρῶν ἕκαστον τῶν

book 11.6 πολιτῶν κατ’ ἰδίαν κεκτημένον κήρυκα κηρύττοντά τε ἕκαστον αὐτῶν ὅτε θέλοι νουμηνίαν

book 11.7 σχεδόν

book 11.8 τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ[ln_125]ὄντας

book 11.9 πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν, ἐπ’ ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει

book 11.10 σχέδην, δεδορκὼς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω. πυνθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος τὸ πάθος τὸ γεγονὸς ἐξαπίνης

book 11.11 περὶ τοὺς πόδας[ln_130]τοῦτ’ εἶπε, Τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε, καὶ τῶν κολάκων

book 11.12 πολὺ μᾶλλον ἐπὶ δεῖπνον

book 11.13 τρέχω, ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα

book 11.14 παντελῶς μή ποτ’ ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ’ ἀναπαρῶ. [para]Αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖσιν αὐλητοῦ κακοῦ

book 11.1 [ln_135]μέλλοντος ὁ Στρατόνικος, Εὐφήμει μέχρι

book 11.2 σπείσαντες εὐξώμεσθά, φησι, τοῖς θεοῖς. [para]Κλέων

book 11.3 τις ἦν κιθαρῳδὸς ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς δεινῶς ἀπᾴδων τῇ λύρᾳ τ’ οὐ χρώμενος· τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ’ ὅτι[ln_140]Ὄνος λύρας ἐλέγετο νῦν δὲ βοῦς λύρας. [para]Στρατόνικος ὁ κιθαρῳδὸς ὡς Βηρισάδην ἔπλευσεν εἰς τὸν Πόντον ὄντα βασιλέα. πολλοῦ χρόνου δ’ ἤδη γεγονότος ἀποτρέχειν ἠβούλετο

book 11.4 Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.

book 11.1 [ln_145]ὡς δ’ αὐτὸν ὡς ἔοικεν οὐ προσίετο

book 11.2 τοῦτ’ ἀποκριθῆναί φασι τῷ Βηρισάδῃ, Σὺ γὰρ διανοεῖ, φησίν, αὐτοῦ καταμένειν; [para]Ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησέν

book 11.3 ποτε

book 11.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Στρατόνικος ὁ κιθαρῳδός, εἶτα γρᾴδιον ἐνέβλεπεν αὐτῷ κοὐκ ἀφίστατ’ οὐδαμοῦ. κᾆθ’ ὁ Στρατόνικος, Πρὸς θεῶν, μῆτερ, φράσον τί ἔσθ’ ὃ βούλει καὶ τί μ’ εἰσβλέπεις ἀεί; Διηπόρησά, φησιν, ἡ μήτηρ

book 11.5 σε 〈γάρ〉 δέκα μῆνας εἶχε κἀκράτει τῆς κοιλίας,[ln_155]πόλις δ’ ἔχουσά ς’ ἡμέραν ἀλγεῖ μίαν. [para]Ἡ Νικοκρέοντος εἰσιοῦσα Βιοθέα γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἁβρᾶς εἰς τὸν πότον ἀπεψόφησε, κᾆτα τῷ Σικυωνίῳ ἀμυγδάλην ἐπιβᾶσα

book 11.6 συνέτριβεν

book 11.7 ταχύ.

book 11.1 [ln_160]Στρατόνικος εἶπεν, Οὐχ ὅμοιος ὁ ψόφος. ὑπὸ νύκτα τῆς

book 11.2 φωνῆς δὲ ταύτης οὕνεκα ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν

book 11.3 παρρησίαν. [para]Ἐπιδεικνυμένου

book 11.4 ποθ’, ὡς ἔοικεν ἐν Ἐφέσῳ, ἀφυοῦς κιθαρῳδοῦ τὸν μαθητὴν

book 11.5 τοῖς φίλοις,[ln_165]παρὼν κατὰ τύχην ὁ Στρατόνικος

book 11.6 τοῦτ’ ἔφη· Ὃς αὐτὸς αὑτὸν οὐ κιθ〈αρίζει

book 11.7 φαῦλος ὢν〉 ἄλλους κιθ〈αρίζων

book 11.8 φαυλότατος ὢν δείκνυται〉.

book 12.1 Ὑπερβολῇ δὲ τῆς Λεαίνης

book 12.2 σχῆμά τι

book 12.3 περαινομένης εὖ παρά τε τῷ Δημητρίῳ[ln_170]εὐημερούσης, φασὶ καὶ τὴν Λαμίαν τὸν βασιλέ’ εὐμελῶς κελητίσαι

book 12.4 ποτέ ἐπαινεθῆναί θ’· ἡ δὲ τοῦτ’ ἀπεκρίθη , Πρὸς

book 12.5 ταῦτα καὶ Λέαιναν εἰ βούλει κράτει.

book 13.1 Δημήτριός

book 13.2 ποθ’ ὁ βασιλεὺς γένη μύρων[ln_175]Λαμίᾳ παρὰ πότον

book 13.3 παντοδαπῶν ἐπεδείκνυτο (ἡ Λάμια δ’ ἦν αὐλητρὶς ἧς

book 13.4 σφόδρ’ ἡδέως

book 13.5 σχεῖν

book 13.6 φασι κνισθῆναί τε τὸν Δημήτριον). ἀποδοκιμαζούσης δὲ πάντα καὶ πάνυ κατεγχλιδώσης τῷ βασιλεῖ, νάρδον

book 13.7 τινά[ln_180]διένευς’ ἐνεγκεῖν εὐτελῆ τῇ χειρί τε

book 13.8 ταἰδοῖον ἀποτρίψας [καὶ] θιγὼν

book 13.9 τοῖς δακτύλοις

book 13.10 Τουτί γε, Λάμιά, φησιν, ὀσφράνθητι καί εἴσει

book 13.11 παρὰ τἄλλα διαφορὰν ὅσην ἔχει. κείνη δὲ γελάσας’, Ἀλλὰ τοῦτ’, ἔφη, τάλαν,

book 13.1 [ln_185]ὄζειν δοκεῖ μοι

book 13.2 σαπρότατον πάντων

book 13.3 πολύ. Δημήτριος δ’ εἶπ’, Ἀλλὰ μήν, νὴ τοὺς θεούς, ἀπὸ βαλάνου

book 13.4 τοῦτ’ ἐστί, Λάμια, βασιλικῆς.

book 14.1 Ἴσως δ’ ἂν ἀπορήσαι

book 14.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τις εὐλόγως θ’ ἅμα τῶν νῦν ἀκροατῶν εἴ τις Ἀττικὴ γυνή[ln_190]προσηγορεύετ’ ἢ ’νομίσθη Μανία, αἰσχρὸν γὰρ ὄνομα

book 14.3 Φρυγιακὸν γυναῖκ’ ἔχειν καὶ ταῦθ’ ἑταίραν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος η τὴν Ἀθηναίων

book 14.4 τι κωλῦσαι πόλιν, ὑφ’ ἧς ἅπαντές εἰς’ ἐπηνορθωμένοι.[ln_195]τὸ μὲν οὖν ὑπάρχον εὐθέως ἐκ

book 14.5 παιδίου αὐτῇ Μέλιττ’ ἦν ὄνομα. τῷ μεγέθει μὲν 〈ἦν〉 τῶν τότε γυναικῶν βραχύ τι καταδεεστέρα, φωνῇ δ’ ὁμιλίᾳ τε κεχορηγημένη, πάνυ δ’ εὐπρόσωπος οὖσα καὶ καταπληκτική πολλοὺς ἐραστάς, καὶ πολίτας καὶ ξένους, εἶχ’, οἷς ὅπου

book 14.6 περὶ 〈τῆσ〉 γυναικός

book 14.7 τις λόγος γένοιτο μανίαν τὴν Μέλιτταν ὡς καλήν ἔφασκον εἶναι, καὶ προσεξειργάζετο αὐτὴ τὸ πλεῖον· ἡνίκα

book 14.8 σκώψειε γάρ

book 14.1 [ln_205]ῥημάτιον εὐθὺ τοῦτο μανίαν ἀνεβόα, αὐτή θ’ ὅτ’ ἐπαινοίη

book 14.2 τιν’ ἢ ψέγοι πάλιν ἐπ’ ἀμφοτέρων

book 14.3 προσέκειτο μανία τῶν λόγων. διὸ τῆς μανίας τὸ ῥῆμ’ ἐπεκτείνας δοκεῖ καλέσαι

book 14.4 τις αὐτὴν τῶν ἐραστῶν Μανίαν.[ln_210]μᾶλλον τὸ πάρεργον ἐπεκράτης’ ἢ τοὔνομα. [para]Ἐδόκει δὲ λιθιᾶν ὡς ἔοιχ’ ἡ Μανία, Γνάθαινα δ’ εἰς τὰ στρώμαθ’ ὅτι

book 14.5 προίετο ἐνουθετήθη

book 14.6 τοῦτό πως ὑπὸ Διφίλου. μετὰ ταῦτα δ’ ἡ Γνάθαινα

book 14.7 πρὸς τὴν Μανίαν[ln_215]ἐλοιδορεῖτο καὶ λέγει, Τί τοῦτο, παῖ; εἰ δὲ λίθον εἶχες—ὑπολαβοῦς’ ἡ Μανία, Ἔδωκ’ ἂν ἵν’ ἔχῃς, φήσ’, ἀποψᾶσθαι, τάλαν.

book 15.1 Τῆς Μανίας ἤρα Λεοντίσκος

book 15.2 ποτέ ὁ παγκρατιαστὴς καὶ συνεῖχ’ αὐτὴν μόνος[ln_220]γαμετῆς

book 15.3 τρόπον γυναικός, ὑπὸ δ’ Ἀντήνορος μοιχευομένην αἰσθόμενος αὐτὴν ὕστερον

book 15.4 σφόδρ’ ἠγανάκτης’· ἡ δέ, Μηθέν, φησί, σοι, ψυχή, μελέτω, μαθεῖν γὰρ αἰσθέσθαι θ’ ἅμα Ὀλυμπιονικῶν νυκτὸς ἀθλητῶν δυεῖν[ln_225]πληγὴν 〈 〉 τί δύναταί ποτ’ ἤθελον. [para]Αἰτουμένην λέγουσι τὴν

book 15.5 πυγήν

book 15.6 ποτε ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μανίαν Δημητρίου ἀνταξιῶσαι δωρεὰν καὐτόν

book 15.7 τινα, δόντος δ’ ἐπιστρέψασα μετὰ μικρὸν λέγει,

book 15.1 [ln_230]Ἀγαμέμνονος

book 15.2 παῖ, νῦν ἐκεῖν’ ἔξεστί σοι. [para]Εἶναι δοκῶν αὐτόμολος ἄνθρωπος ξένος καὶ παρεπιδημήσας Ἀθήνησίν

book 15.3 ποτε τὴν Μανίαν μετεπέμψαθ’ ὅσον ᾔτησε δούς. εἰς τὸν δὲ 〈πότον〉 ἦν

book 15.4 συμπαρειληφώς

book 15.5 τινας[ln_235]ἐκ τῆς πόλεως τῶν ἐπιγελᾶν εἰθισμένων ἅπαντα

book 15.6 τοῖς

book 15.7 τρέφουσιν αἰεὶ πρὸς χάριν. βουλόμενος εἶναι γλαφυρὸς ἀστεῖός θ’ ἅμα τῆς Μανίας ἄριστα

book 15.8 παιζούσης

book 15.9 σφόδρα ἀνισταμένης

book 15.10

τε πολλάκις εἰς δασύποδα [ln_240]αὐτὴν ἐπικροῦσαι βουλόμενος, Πρὸς τῶν θεῶν, μειράκια, τί δοκεῖ τῶν ἀγρίων ὑμῖν

book 15.11 ποτε ἐν

book 15.12 τοῖς ὄρεσι τάχιστα θηρίον

book 15.13 τρέχειν; ἡ Μανία δ’, Αὐτόμολος, ὦ βέλτιστ’, ἔφη. μετὰ ταῦτα δ’ ὡς εἰσῆλθε πάλιν ἡ Μανία[ln_245]τὸν αὐτόμολον ἔσκωπτε ῥίψασπίν τ’ ἔφη αὐτὸν γεγονέναι

book 15.14 προσβολῆς οὔσης

book 15.15 ποτέ. ὁ δὲ στρατιώτης ὑπό τι 〈δὴ〉 σκυθρωπάσας ἀπεπέμψατ’ αὐτήν, διαλιποῦσα δ’ ἡμέραν Μηθὲν

book 15.16 παρὰ τοῦτο, φησί, λυποῦ, φίλτατε,

book 15.1 οὐ γὰρ σὺ φεύγων ἀπέβαλες τὴν ἀσπίδα, μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἀλλ’ ὅ σοι

book 15.2 χρήσας τότε. [para]Ἐν

book 15.3 συμποσίῳ δ’ ὥς

book 15.4 φασι

book 15.5 παρὰ τῇ Μανίᾳ παρεδέξατ’ αὐτὴν τῶν

book 15.6 πονηρῶν

book 15.7 τις πάνυ κᾆθ’ ὡς ἐπηρώτησε, Πότερ’ ἄνω θέλεις[ln_255]ἐλθοῦς’ ἅμα βαλεῖν ἢ κάτω; γελάσας’, Ἄνω, βέλτιστέ, φησιν, ὑπό τι γὰρ δέδοικά σε μή μου

book 15.8 προπεσούσης

book 15.9 τοὐμπλόκιον ὑπεκτράγῃς.

book 16.1 Παρὰ Γναθαίνῃ Δίφιλος πίνων

book 16.2 ποτέ, Ψυχρόν γ’, ἔφη, τἀγγεῖον, ὦ Γνάθαιν’, ἔχεις.[ln_260]Τῶν σῶν γάρ, εἶπεν, ἐπιμελῶς, ὦ Δίφιλε, εἰς αὐτό γ’ αἰεὶ δραμάτων ἐμβάλλομεν. [para]Πρὸς τὴν Γνάθαιναν Δίφιλος κληθείς

book 16.3 ποτε ἐπὶ δεῖπνον, ὡς λέγουσι

book 16.4 τοῖς Ἀφροδισίοις, τιμώμενος μάλιστα τῶν ἐρωμένων[ln_265] ληθητ’ ὑπ’ αὐτῆς ἐκτενῶς ἀγαπώμενος, παρῆν ἔχων δύο Χῖα, Θάσια τέτταρα, μύρον, στεφάνους, τραγήματ’, ἔριφον, ταινίας, ὄψον, μάγειρον, τὰ μετὰ ταῦτ’ αὐλητρίδα. καὶ τῶν ἐραστῶν

book 16.5 Συριακοῦ τινος ξένου[ln_270]πέμψαντος αὐτῇ χιόνα

book 16.6 σαπέρδην θ’ ἕνα αἰσχυνομένη τὰ δῶρα μή τις καταμάθῃ φυλαττομένη

book 16.7 τε πολὺ μάλιστα Δίφιλον μὴ δῷ δίκην μετὰ ταῦτα κωμῳδουμένη, τὸ μὲν τάριχος εἶπε

book 16.8 ταχέως ἀποφέρειν[ln_275]πρὸς

book 16.9 τοὺς

book 16.10 σπανίζειν ὁμολογουμένους ἁλῶν τὴν

book 16.11 χιόνα δ’ εἰς τὸν ἄκρατον ἐνσεῖσαι λάθρᾳ·

book 16.1 τῷ παιδί τ’ ἐπέταξ’ ἐγχέανθ’ ὅσον δέκα κυάθους

book 16.2 προσενεγκεῖν Διφίλῳ ποτήριον. ὑπερηδέως δὲ τὴν κύλικ’ ἐκπιὼν ἄφνω[ln_280]καὶ τὸ παράδοξον καταπλαγεὶς ὁ Δίφιλος Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεούς, ψυχρόν γ’, ἔφη, Γνάθαιν’, ἔχεις τὸν λάκκον ὁμολογουμένως. ἡ δ’ εἶπε, Τῶν σῶν δραμάτων γὰρ ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν αἰεὶ τοὺς

book 16.3 προλόγους ἐμβάλλομεν.[ln_285]Μαστιγίας μώλωπας ὑψηλοὺς ἔχων μετὰ τῆς Γναθαίνης ἀπὸ τύχης ἀνεπαύετο. περιλαμβάνουσα δ’ αὐτὸν ὡς ἀνώμαλον τὸ νῶτον εἶχε

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

book 16.4 παντελῶς, Τάλαν, τάλαν, ἄνερ, πόθεν ἔχεις

book 16.5 ταῦτ’, ἔφη, τὰ τραύματα;

book 16.1 [ln_290]κἀκεῖνος αὐτῇ συντόμως ἀπεκρίνατο ὅτι

book 16.2 παῖς

book 16.3 ποτ’ ὢν ἀνείλετ’, εἰς

book 16.4 πυρὰν ὅτε

book 16.5 παίζων μετά τινων ἡλικιωτῶν ἐνέπεσεν. Ναὶ τὴν φίλην Δήμητρα δικαίως τοιγαρ ἄνθρωπέ, φησιν, ἐξεδάρης ἀκόλαστος ὤν.[ln_295]Παρὰ Δεξιθέᾳ δειπνοῦσα θἠταίρᾳ ποτέ Γνάθαινα, τοὔψον ἀποτιθείσης πᾶν

book 16.6 σχεδόν τῆς Δεξιθέας τῇ μητρί, Νὴ τὴν Ἄρτεμιν, εἴ, φησιν, ᾔδειν, ἡ Γνάθαινα, τοῦτ’ ἐγώ, τῇ μητρὶ συνεδείπνουν ἂν οὐχὶ σοί, γύναι.

book 16.1 Ἐπεὶ προέβη

book 16.2 τοῖς ἔτεσιν ἡ Γνάθαινα καί ἤδη

book 16.3 τελέως ἦν ὁμολογουμένως

book 16.4 σορός, εἰς τὴν ἀγορὰν λέγουσιν αὐτὴν ἐξίναι καὶ τοὔψον ἐφορᾶν καὶ πολυπραγμονεῖν πόσου

book 16.5 πωλεῖθ’ ἕκαστον, εἶτ’ ἰδοῦσα κατὰ τύχην[ln_305]ἱστῶντα κρεοπώλην

book 16.6 τιν’ ἀστεῖον πάνυ τῇ θ’ ἡλικίᾳ σφόδρα νέον, Ὢ πρὸς τῶν θεῶν μειράκιον ὁ καλός, φησι, πῶς ἵστης

book 16.7 φράσον. ὁ δὲ μειδιάσας, Κύβδ’, ἔφη, τριωβόλου. Τίς δ’ οὑπιτρέψων ἐστί σοί, φησιν, τάλαν, [ln_310]ὄντα γ’ ἐν Ἀθήναις Καρικοῖς

book 16.8 χρῆσθαι

book 16.9 σταθμοῖς; [para]Στρατοκλῆς δύ’ ἐρίφους

book 16.10 προῖκ’ ἐδίδου

book 16.11 τοῖς γνωρίμοις λοπάδας

book 16.12 συνάλμους

book 16.13 τε συναρτύειν δοκῶν καὶ διψᾶν ὑπολειπόμενοι εἰς τὴν αὔριον

book 16.14 τοῖς ἐπισυνάπτειν βουλομένοις τὸν ἑωθινόν [ln_315]μακρὰς δὲ πράττειν εἰς τὰ λοιπὰ συμβολάς. Γνάθαινα δ’ αὑτῆς εἶπε

book 16.15 πρὸς ἐραστήν

book 16.16 τινα, στραγγευόμενον ὁρῶσα

book 16.17 περὶ τὰς

book 16.18 συμβολάς, Στρατοκλῆς ἐπ’ ἐρίφοις, φησί, χειμῶνας

book 16.19 ποιεῖ. [para]Ἰδοῦς’ ἔφηβον ἡ Γνάθαιν’ ἰσχνὸν πάνυ

book 16.1 [ln_320]καὶ μέλανα, λεπτόν θ’ ὡς ἔοιχ’ ὑπερβολῇ καὶ λιπαρόν , ἔτι δὲ τῶν ἐφήβων βραχύτερον, ἔσκωπτεν εἰς Ἄδωνιν. ἀναγώγως δέ πως

book 16.2 τοῦ μειρακίσκου καὶ τυραννικώτερον αὐτῇ συναντήσαντος ἐμβλέψασα τῇ[ln_325]θυγατρὶ μετ’ αὐτῆς

book 16.3 συμπορευομένη λέγει, Δικαιότερον ἦν, ὦ τέκνον, νὴ τὼ θεώ[ln_326]* * * * * * [para]Λέγουσι

book 16.4 Ποντικόν

book 16.5 τι μειρακύλλιον ἀναπαυόμενον μετὰ τῆς Γναθαίνης ἀξιοῦν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

book 16.6 πρωὶ γενόμενον ὥστε τὴν

book 16.7 πυγὴν ἅπαξ[ln_330]αὐτῷ παρασχεῖν, τὴν δὲ τοῦτ’ εἰπεῖν· Τάλαν, ἔπειτα τὴν

book 16.8 πυγήν με νῦν αἰτεῖς ὅτε τὰς ὗς ἐπὶ νομὴν καιρός ἐστιν ἐξάγειν;

book 17.1 Εἰς τὰς Ἀθήνας

book 17.2 παρεπιδημήσας ξένος

book 17.3 σατράπης πάνυ γέρων ὡς ἐνενήκοντ’ 〈ὢν〉 ἐτῶν[ln_335]Κρονίοις ἀπιοῦσαν εἶδε τὴν Γναθαίνιον μετὰ τῆς Γναθαίνης ἐξ Ἀφροδισίου

book 17.4 τινός, τό τ’ εἶδος αὐτῆς

book 17.5 τοὺς ῥυθμούς

book 17.6 τε καταμαθών ἐπυνθάνετο μίσθωμα

book 17.7 πράττεται πόσον τῆς νυκτός, ἡ Γνάθαινα δ’ εἰς τὴν

book 17.8 πορφύραν[ln_340]καὶ τὰ δόρατ’ ἀποβλέψασα δραχμὰς

book 17.9 χιλίας ἔταξεν. ὁ δ’ ἄφνω καιρίμην

book 17.10 πληγείς, Παπαῖ, ζωγρεῖς, γύναι, φής’, ἕνεκα

book 17.11 τοῦ στρατιωτικοῦ, μνᾶς

book 17.12 πραξαμένη δὲ πέντε τὰς

book 17.13 σπονδὰς

book 17.14 ποιοῦ καὶ στρῶσον ἡμῖν ἔνδον. ἡ δ’ ἐπιδέξιον[ln_345]βουλόμενον εἶναι τὸν

book 17.15 σατράπην ἀπεδέξατο εἶπεν δέ, 〈 〉 δὸς ὅσον ἐπιθυμεῖς, πάτερ· οἶδα γὰρ ἀκριβῶς καὶ πέποιθα

book 17.16 τοῦθ’ ὅτι εἰς νύκτ’ ἀποδώσεις τῷ θυγατρίῳ μου διπλοῦν. [para]Ἐν

book 17.17 ταῖς Ἀθήναις

book 17.18 χαλκοτύπος

book 17.19 σφόδρ’ εὐφυής καταλελυκυίας τῆς Γναθαινίου

book 17.20 σχεδόν οὐκέτι θ’ ἑταιρεῖν ὑπομενούσης διὰ τό πως τὸν Ἀνδρόνικον ἡδέως αὐτῆς ἔχειν τὸν ὑποκριτήν, τότε δ’ ὄντος ἐν ἀποδημίᾳ ἐξ οὗ γεγονὸς ἦν ἄρρεν αὐτῷ παιδίον,

book 17.1 [ln_355]οὐχ ὑπομένουσαν τὴν Γναθαίνιον λαβεῖν μίσθωμα, λιπαρῶν δὲ καὶ προσκείμενος

book 17.2 πολὺ δαπανήσας ἔσχεν αὐτὴν

book 17.3 χρυσίον. ἀνάγωγος ὢν δὲ καὶ βάναυσος

book 17.4 παντελῶς ἐν

book 17.5 σκυτοτομείῳ μετά τινων καθήμενος[ln_360]κατεσχόλαζε τῆς Γναθαινίου λέγων ἑτέρῳ τρόπῳ μὲν

book 17.6 συγγεγενῆσθαι μηδενί ἑξῆς καθιππάσθαι δ’ ὑπ’ αὐτῆς

book 17.7 πεντάκις. μετὰ ταῦτ’ ἀκούσας Ἀνδρόνικος τὸ γεγονός ἐκ τῆς Κορίνθου

book 17.8 προσφάτως ἀφιγμένος[ln_365] 〈 〉 πικρῶς

book 17.9 τε λοιδορούμενος

book 17.10 παρὰ τὸν πότον

book 17.11 ταῦτ’ ἔλεγε τῇ Γναθαινίῳ· αὐτὸν μὲν ἀξιοῦντα μὴ τετευχέναι

book 17.12 τούτου

book 17.13 παρ’ αὐτῆς μηδέποτε

book 17.14 τοῦ σχήματος ἐν τῷδε δ’ ἑτέρους ἐντρυφᾶν μαστιγίας.

book 17.1 [ln_370]ἔπειτεν εἰπεῖν

book 17.2 φασι τὴν Γναθαίνιον, Περιλαμβάνειν γὰρ οὐκ ἐδοκίμαζον, τάλαν, ἄνθρωπον ἄχρι

book 17.3 τοῦ στόματος ἠσβολωμένον. διὰ τοῦθ’ ὑπέμεινα

book 17.4 πολὺ λαβοῦσα

book 17.5 χρυσίον ἐφιλοσόφησά θ’ ἵν’ ἄκρον ὡς μάλιστα καί[ln_375]ἐλάχιστον αὐτοῦ περιλάβω

book 17.6 τοῦ σώματος. [para]Ἔπειτά, φασι, τῆς Γναθαινίου

book 17.7 ποτέ τὸν Ἀνδρόνικον οὐ θελούσης

book 17.8 παρὰ πότον

book 17.9 φιλεῖν καθάπερ

book 17.10 ταῖς

book 17.11 πρότερον ἡμέραις ἀεί ὀργιζομένης δὲ διὰ τὸ μηδὲν λαμβάνειν,[ln_380] ἔπειθε πῶς Οὐχ ὁρᾷς, Γνάθαιν’, ἔφη, ὑπερηφάνως μοι τὴν θυγατέρα

book 17.12 χρωμένην; ἡ γραῦς δ’ ἀγανακτήσασα, Τάλαν, ἔφη, τέκνον· περίλαβέ, φησι, καὶ φίλησον εἰ θέλεις. ἡ δ’ εἶπε, Μῆτερ, πῶς, ἔφη, μέλλω

book 17.13 φιλεῖν[ln_385]τὸν μηδὲν ὠφέλημα, τὸν ὑπὸ τὰς

book 17.14 στέγας τὸ κοῖλον Ἄργος δωρεὰν θέλοντ’ ἔχειν; [para]Πανηγύρεως οὔσης

book 17.15 ποθ’ ἡ Γναθαίνιον εἰς

book 17.16 Πειραιᾶ κατέβαινε

book 17.17 πρὸς ξένον

book 17.18 τινά ἔμπορον ἐραστὴν εὐσταλῶς ἐπ’ ἀστράβης

book 17.1 [ln_390]τὰ πάντ’ ἔχους’ ὀνάρια μεθ’ ἑαυτῆς

book 17.2 τρία καὶ τρεῖς θεραπαίνας καὶ νέαν τίτθην μίαν. ἔπειτεν αὐταῖς ἐπί τινος

book 17.3 στενῆς ὁδοῦ κακὸς

book 17.4 παλαιστὴς ἐνέτυχέν

book 17.5 τις τῶν ἀεί ἐν

book 17.6 τοῖς ἀγῶσιν ἐπιμελῶς ἡττωμένων,[ln_395]ὃς οὐ δυνάμενος τότε

book 17.7 παρελθεῖν ῥᾳδίως ἀλλὰ στενοχωρῶν εἶπεν, Ὦ τρισάθλιε ὀνηλάτ’, εἰ μὴ θᾶττον ἐκστήσῃ ποτέ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὰ γύναια

book 17.8 ταυτὶ καταβαλῶ σὺν

book 17.9 τοῖς ὀναρίοις, φησί, καὶ ταῖς ἀστράβαις.

book 17.1 Γναθαίνιον δ’ εἶπ’, Ὦ τάλαν, μὴ δῆτ’ ἄνερ· οὐδέποτε γὰρ

book 17.2 τοῦτ’ ἐστί σοι

book 17.3 πεπραγμένον.

book 18.1 Λαΐδα λέγουσι τὴν Κορινθίαν

book 18.2 ποτέ Εὐριπίδην ἰδοῦσαν ἐν κήπῳ τινί πινακίδα καὶ γραφεῖον ἐξηρτημένον[ln_405]ἔχοντ’, Ἀπόκριναί, φησιν, ὦ ποιητά μοι, τί βουλόμενος ἔγραψας ἐν

book 18.3 τραγῳδίᾳ ‘ἔρρ’ αἰσχροποιέ‘; καταπλαγεὶς δ’ Εὐριπίδης τὴν τόλμαν αὐτῆς, Σὺ γάρ, ἔφη, τίς εἶ, γύναι; 〈οὐκ〉 αἰσχροποιός; ἡ δὲ γελάσας’ ἀπεκρίθη,[ln_410]Τί δ’ αἰσχρὸν εἰ μὴ τοῖσι

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

book 18.4 χρωμένοις δοκεῖ; [para]Ἡ Γλυκέριον λαβοῦσα

book 18.5 παρ᾽ ἐραστοῦ τινος Κορίνθιον

book 18.6 παράπηχυ καινὸν λῄδιον ἔδωκεν εἰς κναφεῖον, εἶτ᾽ ἐπεὶ τέλος ἔδοξ᾽ ἔχειν πέμψασα τὴν θεραπαινίδα[ln_415]τὸ μισθάριον ἔχουσαν ἐκέλευ᾽ ἀποφέρειν θοἰμάτιον. ὁ κναφεὺς δ᾽ εἶπεν, Ἄν γ᾽ ἐλᾳδίου

book 18.7 ταρτημόριά μοί, φησι, προσενέγκης

book 18.8 τρία κόμισαι· τὸ κωλῦον γάρ ἐστι

book 18.9 τοῦτό με. ἡ δ᾽ ὡς ἀπήγγειλ᾽, Ὦ τάλαιν᾽, εἶπεν, κακῶν,

book 18.1 [ln_420]ἡ Γλυκέριον, μέλλει γὰρ ὥσπερ μαινίδας ἀποτηγανίζειν, φησί, μου τὸ λῄδιον. [para]Ὁ τοῦ Σοφοκλέους Δημοφῶν ἐρώμενος τὴν Αἶγα Νικὼ πρεσβυτέραν οὖσαν τότε νέος ὢν ἔτ᾽ αὐτὸς εἶχεν· ἐπεκαλεῖτο δ᾽ Αἲξ[ln_425]ὅτι τὸν μέγαν 〈δὴ〉 κατέφαγεν ἐραστήν

book 18.2 ποτε Θαλλόν· παρεγενήθη γὰρ εἰς τὴν Ἀττικήν ὠνησόμενος

book 18.3 χελιδονείους ἰσχάδας Ὑμήττιόν

book 18.4 τε φορτιούμενος μέλι. λέγεται δ᾽ ἐκείνην τὴν γυναῖκ᾽ ἐσχηκέναι[ln_430]πυγὴν πάνυ καλὴν ἥν

book 18.5 ποτ᾽ ἠξίου λαβεῖν ὁ Δημοφῶν. ἡ δ᾽ εἶπε γελάσας᾽, Εὖ 〈γ᾽〉, ἵνα

book 18.6 Σοφοκλεῖ λαβὼν δῷς, φησι, παρ᾽ ἐμοῦ, φίλτατε. [para]Καλλιστίου δὲ τῆς Ὑὸς καλουμένης

book 18.7 πρὸς τὴν ἑαυτῆς λοιδορουμένης

book 18.8 ποτέ[ln_435]μητέρα—Κορώνη δ᾽ ἐπεκαλεῖτο

book 18.9 τοὔνομα— διέλυεν ἡ Γνάθαιν᾽, ἐρωτηθεῖσα δέ τί διαφέρονται, Τί γάρ, ἔφησεν, ἄλλο

book 18.10 πλήν ἄλλ᾽ ἡ Κορώνη, θάτερ᾽ ἐκείνη μέμφεται; [para]Ἵππην λέγουσι τὴν ἑταίραν Θεόδοτον

book 18.1 [ln_440]ἔχειν ἐραστὴν τὸν ἐπὶ τοῦ χόρτου τότε γενόμενον. αὕτη δ᾽ ὀψὲ τῆς ὥρας

book 18.2 ποτέ εἰσῆλθεν ἐπὶ κώθωνα

book 18.3 πρὸς τὸν βασιλέα

book 18.4 Πτολεμαῖον—εἰώθει δὲ συμπίνειν ἀεί αὐτῷ. λέγει δ᾽ οὖν ὑστεροῦσα

book 18.5 παρὰ πολύ,[ln_445]Πτολεμαῖε, διψῶ, φησί, παππία, σφόδρα· ἀλλ᾽ ἐγχεέτω μοι τέτταρας κοτύλας ἔπειτα εἰς τὴν μεγάλην. ἔπειτεν ὁ βασιλεὺς λέγει, Εἰς τὴν λεκάνην μὲν οὖν, δοκεῖς γάρ μοι

book 18.6 πολύν, Ἵππη, πάνυ χόρτον, φησί, καταβεβρωκέναι.

book 18.1 Φρύνην ἐπείρα Μοίριχος τὴν Θεσπικήν· κἄπειτεν αἰτήσασαν αὐτὸν μνᾶν μίαν ὁ Μοίριχος, Μέγ᾽, εἶπεν. οὐ πρῴην δύο

book 18.2 χρυσοῦς λαβοῦσα

book 18.3 παρεγένου ξένῳ τινί; Περίμενε

book 18.4 τοίνυν καὶ σύ, φης᾽, ἕως ἂν οὗ[ln_455]βινητιάσω καὶ τοσοῦτον λήψομαι. [para]Νικὼ λέγεται τὴν Αἶγα, Πύθωνός

book 18.5 τινος αὐτήν

book 18.6 ποτ᾽ ἀπολιπόντος, Εὔαρδιν δὲ τὴν

book 18.7 παχεῖαν ἀναλαβόντος εἶτεν ὕστερον μεταπεμπομένου

book 18.8 ποθ᾽ ὡς ἔοικ᾽ αὐτήν, λέγειν[ln_460]πρὸς τὸν μετιόντα

book 18.9 παῖδα, Πύθων, φής᾽, ἐπεί ἤδη διάμεστος τῶν ὑείων ἐγένετο,

book 18 ἐπ᾽ αἶγε᾽ οἷός ἐστιν ἀνακάμπτειν πάλιν.

book 19.1

ἥδιον οὐδέν ἐστί μοι τῆς ματτύης, τοῦτ’ εἴτε

book 19.2 πρῶτοι Μακεδόνες

book 19.3 τοῖς Ἀττικοῖς[ln_465]κατέδειξαν ἡμῖν εἴτε πάντες οἱ θεοί οὐκ οἶδα

book 19.4 πλήν ἐστίν γε μουσικωτάτου

book 19.5 τινός

book 20.1 ὀψοφάγος εἰμί, τοῦτο δ’ ἐστὶ τῆς τέχνης θεμέλιος ἡμῖν. προσπεπονθέναι

book 20.2 τι δεῖ τὸν μὴ τὰ παραδοθέντα λυμανούμενον.[ln_470]πεφροντικὼς αὑτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός. ἔπειτ’ ἐπὰν ᾖ καθαρὰ τᾀσθητήρια οὐκ ἂν διαμάρτοις. ἕψε καὶ γεύου

book 20.3 πυκνά. ἅλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ’· 〈ἔτ’〉 ἐπιδεῖταί τινος ἑτέρου· πάλιν γεύου σὺ μέχρι ἂν ἁρμόσῃ.[ln_475]ὥσπερ λύραν ἐπίτειν’ ἕως ἂν ἡδὺς ᾖ, εἶθ’ ὁπόταν ἤδη πάντα

book 20.4 συμφωνεῖν δοκῇς εἴσαγε διὰ πασῶν Νικολαΐδας Μυκόνιος

book 21.1 … μη[δ’ ἐπ]ισ[τ]ήμη[ν] κ[α]ὶ φρό[νησι]ν καλεῖσθαι μηδὲ [τὴ]ν

book 21.2 ποιη[τικ]ὴν ἀε[ὶ τὸ προ]σῆ[κ]ον [λέγει]ν μη[δέ] τι καταυ[λεῖν] σύν[πτ]ωμα τύχης· ἀλλὰ Μά[χω]- ν[α] καὶ ἀπὸ Εὐδ[ή]μου [λαβεῖ]ν λόγους

book 21.3 τε παν[τοδ]-[ln_5]απ[ῶν] ἀνθρώπων [πρὸς] ἀλλήλους κ[αὶ] πρά[ξει]ς ἃς ἐν Αὔγ[ῃ μ]ε[τὰ σ]υνθέ[σ]εως

book 21.4 ποιᾶς [τινο]ς δι[α]λέ[κτ]ου [τ]ρι[μέ]τρου διελέγχειν

book 21.5 πα[ρὰ] ταύτην ῥα[πί]ζοντα τὰ [Σ]ωκρατι[κά], δι’ ὧν [οὐδὲ]ν [ὠφ]ελήσειν

book 21.6 φησὶν [αὐτ]ὸν [εἴ] τινα

book 21.7 ποιήσει [λέ]γοντα [ποι]ητὴν ἀγα[θὸν] …